

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2018. január 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az önbíráskodás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2017. szeptember 12. napján kihirdetett 7.B.42/2016/31. számú ítéletét *megváltoztatja*.

Az ítélet rendelkező részében a vádlott fogvatartására, valamint a beszámításra vonatkozó rendelkezést pontosítja akként, hogy a kiszabott börtönbüntetésbe a vádlott által a 2014. február 24. napjától 2014. október 21. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2014. október 22. napjától 2015. január 7. napjáig házi őrizetben töltött időt számítja be.

A vádlott által viselendő bűnügyi költség összege 116.700 (száztizenhatezer-hétszáz) Ft.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyi igazolványának száma helyesen:

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Törvényszék a 2017. szeptember 12. napján kihirdetett 7.B.42/2016/31. számú ítéletében vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki önbíráskodás büntettének kísérletében (Btk. 368.§ (1), (2) bekezdés b./ pont), 2 rb garázdaság vétségében (Btk. 339.§ (1) bekezdés), testi sértés büntette kísérletében (Btk. 164.§ (1), (3) bekezdés) és testi sértés vétségében (Btk. 164.§ (1), (2) bekezdés). Ezért halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt, határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Elrendelte a Székesfehérvári Városi Bíróság 2010. május 10. napján jogerős 14.B.323/2008/64. számú ítéletével kiszabott 2 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását. Határozott a bűnjelek jogi sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és az első fokú eljárásban eljáró védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan eltérő minősítés miatt enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést, míg az ügyész tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.318/2017/1-I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak. Kifejtette, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartva járt el, viszont észlelte, hogy 2017. június 8-i tárgyalás elhalasztásra került, ezért az a bevezető részből a tárgyalási napok felsorolása közül mellőzendő, illetőleg az ügyben tartott első két tárgyalás jegyzőkönyvében elírás történt a tárgyalás évszámában. Álláspontja szerint a tényállás túlnyomó részt megalapozott, annyiban azonban korrekcióra szorul, hogy az 1. tényállást dr. Sárközi Gábor igazságügyi orvos

szakértő véleménye alapján azzal kell kiegészíteni, hogy a mellkas tájékot ért, éllel, hegygel bíró eszközzel való kis-közepes erejű szúrás általában alkalmas 8 napon túli sérülés létrehozására, másrészt a 2. tényállás helyesbítendő és kiegészítendő azzal, hogy a terhelt tenyérrel arcul ütötte **A.A.t**, így magatartása folytán 8 napon belül gyógyuló sérülései keletkeztek a sértettnek. Kifejtette, hogy ezekkel a kiegészítésekkel és helyesbítéssel a tényállás megalapozott, a bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmények minősítése nagyrészt törvényes, azonban az 1. tényállási pont kapcsán a vádlott által megvalósított súlyosabb bűncselekmények - önbíráskodás büntette, súlyos testi sértés büntetnének kísérlete - mellett a garázdaság vétsége, annak szubszidiárius volta miatt nem állapítható meg. Rámutatott továbbá, hogy a kiszabott büntetés tetтарыыыы, enyhítése nem indokolt.

Összefoglalva indítványozta, hogy az ítéletábla a törvényszék ítéletének megalapozatlanságát küszöbölje ki, az első fokú ítéletet változtassa meg, és a terheltnek az 1. tényállásban írt cselekményeit önbíráskodás büntette kísérletének (Btk. 368.§ (1), (2) bekezdés b./ pont) és testi sértés büntette kísérletének (Btk. 164.§ (1), (3) bekezdés) minősítse. Egyebekben helybenhagyási indítványt tett.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a védő bizonyítási indítványt terjesztett elő, kérte **B.B.**, **C.C.**, **D.D.**, kk. **E.E.** és **F.F.** kihallgatását.

A másodfokú bíróság a bizonyítási indítványt elutasította.

Ezt követően a védő perbeszédében indítványozta az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozatlanság, felderítetlenség és eljárási hibák miatt. Kifejtette, hogy **G.G.** sértett vallomásai aggályosak, hiszen kétszer is visszavonta vallomását - rendőri jelentés tartalmazza, hogy ez vagyoni haszonszerzés érdekében történt -, majd a tárgyaláson ismét terhelően nyilatkozott. Részletesen foglalkozott kk. **E.E.** tanú vallomásával, hogy azt mikor, hol, kinek a jelenlétében tette, vitatta, hogy vallomását szabályosan vette fel a nyomozó hatóság, mivel a kiskorú tanú a kihallgatásának körülményeire nem emlékezett, ahogy az édesanyja sem, akinek törvényes képviselőként jelen kellett lennie az eljárási cselekménynél, a jegyzőkönyvekről viszont - a védelem álláspontja szerint - a szükséges aláírások hiányoznak, továbbá **F.F.t** úgy hallgatta ki a bíróság tanúként a tárgyaláson, hogy a törvényes figyelmeztetése nem történt meg. Kk. **E.E.** kihallgatásának körülményeit illetően **H.H.** rendőr hadnagy került meghallgatásra, holott e tekintetben a törvényes képviselő és **I.I.** kihallgatása lett volna indokolt. Ezt követően előadta, hogy eljárási hiba az is, hogy **B.B.**, **C.C.**, **D.D.** tanúk vallomásait felolvasással tette a bíróság a tárgyalás anyagává, holott - véleménye szerint - szükséges lett volna a személyes kihallgatásukra. Álláspontja szerint az említett tanúvallomások bizonyítékként nem vehetőek figyelembe, így nincs terhelő adat védencével szemben. Rámutatott, hogy szerelemföltés és nem vagyoni indítéka volt az eseménysornak.

A testi sértés tekintetében kifejtette, hogy a vádlottnak eshetőleges szándéka sem terjedt ki súlyos sérülés okozására. Nyolc napon belül gyógyuló felületi sérüléseket szenvedett el a sértett, ezért véleménye szerint a testtájéktól függetlenül - figyelemmel az elkövetés eszközére és a kés pengéjére való ráfogásra - könnyű testi sértés vétsége állapítható meg. Nem értett egyet a fellebbviteli főügyészség indítványával, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján a tényállást egészítse ki az ítéletábla, viszont azt osztotta, hogy a garázdaság vétsége szubszidiárius jellege folytán beolvad a súlyosabb cselekménybe.

A 2. tényállási pontban írtakra nem kívánt kitérni.

Rámutatott, hogy az időmúlást, a kísérletet, az eshetőleges szándékot nem értékelte enyhítő körülményként a törvényszék. Előadta továbbá, hogy védelem dolgozik, munkaszerződését havonta megújítja a munkáltatója.

Elsődlegesen tehát az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan az 1. tényállási pont tekintetében felmentést, harmadlagosan enyhítést indítványozott.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli indítványát változatlan formában fenntartotta. A védő által előadottakra reflektálva előadta, hogy a szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent tanúk nyomozati vallomásainak felolvasására az eljárási törvény alapján került sor, mivel a tárgyaláson történő meghallgatásuk aránytalan nehézséggel járt volna, és szükségtelenül elhúzódott volna az eljárás. Rámutatott továbbá, hogy a személyi bizonyítékok értékelésével kapcsolatos felvetések tulajdonképpen a bizonyítékok mérlegelésének a vitatását jelenti, másrészt hangsúlyozta azt is, hogy a szakértői vélemény tartalmazza, hogy az adott eszköz, adott körülmények között általában alkalmas volt súlyosabb sérülés okozására. A büntetéskiszabási tényezőkkel kapcsolatban előadta, hogy két cselekmény kísérleti szakban maradt, azonban befejezett kísérletekről van szó. Az eshetőleges szándékot enyhítő tényezőként figyelembe lehet venni, azonban azáltal, hogy a garázdaság vétsége nem állapítható meg, a bűnösség köre nem csökken. Álláspontja szerint a kiszabott joghátrány tetтарыыы.

vádлотт neve váдлотт аз utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

Az ítéлőтábla a bejelentett véделmi fellebbeзésekre tekintettel a Be. 348.§ (1) bekeздése alapján az első fokú bíróság ítéлетét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta.

A védő által felvetett eljárási kifogások kapcsán a következőк állapíthatóак meg:

A 2017. április 18. napján tartott tárgyalásra - 16. jegyzőкönyv - **B.B.** tanút a rendőrség előállította. A tanú kihallgatásra került és a bíróság a nyomozati szakban tett vallomását is ismertette.

A 2017. június 8-i tárgyalásra a J-i Rendőrkapitányсáг késve, a tárgyalás elnapolását követően - amelyen a tanácselnőke hivatalos feljegyzést ismertetett - vezette elő **D.D.** és **C.C.** tanúkat, akiket a tanács elnöke szóban idézett a következő határnapra, amelyen szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg. Üгыészí indítványra mindкét tanú nyomozati szakban tett vallomásának felolvasására került sor, a védő ezzel kapcsolatban nem nyilatkozott, kérdés, észrevétel nem hangзott el.

A Be. 296.§ (2) bekeздés b./ pontja alapján a tanács elnöke a tanúnak a nyomozás során tett vallomását az ügyész tárgyaláson tett indítványára felolvassa, ismerteti, ha a vallomása szükséges a bizonyításhoz, de a személyes megjelenése a tárgyaláson nem indokolt, illetve a tárgyaláson való megjelenése aránytalan nehézséggel járna vagy nem lehetséges, és a tanú tárgyaláson történő kihallgatását a bíróság, a váдлотт és a védő sem tartja szükségesnek. A törvény indokolása szerint ha a tárgyalási szakban derül ki, hogy tanú megjelenése a - későbbi tárgyalási napon megtartandó - tárgyaláson nem szükséges, elegendő a vallomásának felolvasása, ezért indokolt, hogy az ügyész a vádemelést követően is kapjon lehetőséget a tanú (tanúk) vallomásának felolvasására irányuló indítvány előterjesztésére. A védő adott helyzetben nem kifogásolta az ügyészí indítványt, amit a váдहतóság képviselője okkal terjesztett elő, tekintettel az eljárás esetleges indokolatlan elhúzódására, amiatt, hogy a tanúk előállítása aránytalan nehézséggel járt volna.

Kk. **E.E.** tanút 2014. február 24-én **H.H.** r.fhdgy - **F.F.** törvényes képviselő jelenlétében hallgatta meg a szám alatti házban (nyomozati iratok 84. oldal). A helyszínen felvett és kézzel írott jegyzőкönyvet a kiskorú tanú és **F.F.** is aláírták mind a kioktatások, mind az érdemi vallomás tekintetében. A bíróság kk. **E.E.**t 2017. szeptember 12. napjára idézte a tanút törvényes képviselőjével együtt (31. jegyzőкönyv). Mivel a védő vitatta a kk. **E.E.** kihallgatásának törvényességét, a tanács elnöke nyilatkozтatta **F.F.**t arra nézve, hogy az ő aláírása szerepel-e az

okiraton. A tanú és édesanyja mindketten egyértelműen úgy nyilatkoztak, hogy a kézírás tőlük származik. Így kk. **E.E.** nyomozás során tett vallomása felhasználható volt a bizonyítékok értékelése során.

A fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltaknak megfelelően az ítélet tábla is megállapította, hogy a jegyzőkönyvekben az első két tárgyalási nap évszáma helyesen 2017.

Fentiek vizsgálatát követően megállapította az ítélet tábla, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. A felülvizsgálat során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést vagy megalapozatlansági hibát, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, ezért az érdemi felülvizsgálat lefolytatható volt.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az első fokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékot, miért fogadott el a tényállás megállapítása során.

Az 1. tényállási pont tekintetében vádlott neve vádlott tagadta a bűnösségét. Ezzel szemben részletesen értékelte a törvényszék **G.G.** sértett nyomozati szakban tett vallomásait, kitért az azokban mutatkozó ellentmondásokra, amelynek okára a sértett a tárgyaláson nyilatkozott. Vizsgálta **I.I.**, kk. **E.E.**, **B.B.** tanúk, **D.D.**, **C.C.** és **K.K.** tanúvallomásait. A személyi bizonyítást illetően a különböző tanúvallomásokban tapasztalt ellentéteket megkísérelte feloldani, majd megindokolta, hogy a sértettnek és tanúknak miért a nyomozati szakban tett vallomásait fogadta el. Megállapítható, hogy **G.G.** sértett által az első kihallgatásakor előadottakat kk. **E.E.** nyilatkozata mellett az említett tanúvallomások is részleteiben alátámasztották, és az előzmények, a követelés és a történetek tekintetében is az értékelt vallomások egyezőségeket mutattak. Ezen vallomások összhangban voltak a szakértői véleményekben foglaltakkal a bántalmazás tekintetében. Dr. Kovács Judit és dr. Steltzer Ferenc igazságügyi orvos szakértőket a tárgyaláson együttesen meghallgatta a sérülések és az erőbehatalás tekintetében az első fokú bíróság, illetve a tárgyalási szakban kirendelt dr. Sárközi Ákos szakértő vallomását is értékelte, majd állást foglalt, hogy melyik szakértői vallomás fogadható el a sérüléseket okozó erőbehatalás kapcsán, illetőleg a támadás milyen következményekkel járhatott volna. Vizsgálta továbbá a rendőri jelentést, helyszíni szemle jegyzőkönyvet, fényképmellékleteket, valamint az egyéb adatokat.

A védelem által felhozottak tekintetében rámutat az ítélet tábla, hogy **D.D.**, **C.C.** és **K.K.** tanúk vallomásainak felolvasására törvényesen került sor, ahogy a kiskorú **E.E.** nyomozáskorán tett tanúvallomásával kapcsolatosan sem merültek fel aggályok, azokat értékelési, mérlegelési körébe vonhatta a bíróság, így ezért a másodfokú eljárásban további bizonyítás felvétele, a tanúk ismételt kihallgatása szükségtelen. **C.C.** vallomásának értékelése kapcsán az első fokú bíróság foglalkozott a cselekmény indítékával is, továbbá valamennyi bizonyíték rendelkezésre állt, amelyeket megfelelően értékelt az első fokú bíróság.

A 2. tényállási pontban írtakat a vádlott tagadásával szemben az első fokú bíróság **A.A.** sértett, valamint **L.L.**, **M.M.**, **N.N.**, **O.O.** és **P.P.** tanúk vallomásai, továbbá a kamerafelvétel és okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

Mindkét tényállási pont tekintetében megállapította tehát az ítélet tábla, hogy a rendelkezésre álló és említett személyi, okirati bizonyítékokat, a szakértői véleményeket, valamint egyéb adatokat

helyesen értékelte tehát az első fokú bíróság, erről a tevékenységéről logikusan számot adott, így a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs törvényes lehetőség.

Az ítélet tábla egyetértve a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakkal a tényállást az alábbiakkal egészíti ki, illetve helyesbíti.

1. tényállás: **G.G.** sértettet a mellkas tájékot ért élel, hegygel bíró eszközzel való kis-közepes erejű szúrás alkalmas volt a mellüreg megnyitására és 8 napon túli vagy életveszélyes sérülés létrehozására, függetlenül attól, hogy a sértett sérülései 8 napon belül gyógyultak.

Mellőzi a másodfokú bíróság a 4. oldal 5. bekezdéséből a "jogosnak vélt vagyoni igényének érvényt szerezzen" mondatrészt, mivel a normaszöveg beemelése szükségtelen a tényállásba, annak kifejtése az indokolásba tartozik.

2. tényállás: az ítélet 5. oldal 6. bekezdését helyesbíti a **Q** kocsmá kamerafelvétele alapján, hogy a terhelt tenyérrel ütötte arcul **A.A.** sértettet, és kiegészíti azzal, hogy a vádlott magatartása folytán a sértettnek 8 napon belül gyógyuló sérülései keletkeztek.

Ezekkel a korrekciókkal a tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján az ítélet tábla is e tényállásra alapította a határozatát.

vádlott neve vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekményeinek minősítése törvényes.

A 2014. február 24-i események kapcsán rámutat az ítélet tábla a következőkre.

Önbíráskodás büntettét követi el a Btk. 368.§ (1) bekezdése értelmében, aki abból a célból, hogy jogos, vagy jogosnak vélt vagyoni igényének érvényt szerezzen, mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön. vádlott neve vádlott az éppen futballozó **G.G.** sértettet megfenyegette először, hogy az 500 forint tartozását fizesse ki, majd ezután késsel támadt rá, megszúrta, illetve megvágta őt a nyílt utcán, mások jelenlétében. Az önbíráskodás bűncselekményt célzatosan és egyenes szándékkal követte el, a cselekmény kísérleti szakban rekedt, hiszen a vagyoni követelésének nem tudott érvényt szerezni, mivel a kényszerítés irányának megfelelő magatartás megtételére nem került sor. Ahhoz sem fér kétség, hogy az önbíráskodás büntettének a minősített esete áll fenn - felfegyverkezve való elkövetés (Btk. 368.§ (2) bekezdés b./ pont, 459.§ (1) bekezdés 6. pont) - a késes támadás miatt. Az önbíráskodás büntettével halmazatban áll a Btk. 164.§ (1), (3) bekezdésében meghatározott súlyos testi sértés büntettének kísérlete, amely cselekményt a vádlott egyenes szándékkal követett el, míg az eredmény tekintetében az eshetőleges szándéka állapítható meg. Ezen cselekmény elkövetését alátámasztja az elkövetés eszköze, a célzott testtájk és az erőbehatás nagysága. Az ítélet tábla álláspontja szerint a garázdaság vétsége szintén megállapítható a másik két cselekmény mellett, miután a R-i X. utca és Y. utca kereszteződénél a fenti két cselekmény törvényi tényállási elemeit megvalósította a vádlott, a cselekményei a garázdaság vétségével ez esetben valóban szubszidiárius viszonyban vannak, azonban vádlott neve mindezek után a bántalmazás miatt a lakóhelyére menekülő sértett után ment késsel a kezében, hangosan fenyegette őt, illetve a gépjárművének szélvédőjét is megrongálta. Cselekményével a terhelt a rendőrség kiérkezését követően hagyott fel. Ez a vádlotti magatartás térben és időben elkülöníthető a korábban történetektől, és egyértelműen kimeríti a Btk. 339.§ (1) bekezdésében írt garázdaság vétségét, ezért a halmazatban történő megállapítása indokolt (1.

tényállási pont).

A 2015. november 5-én történtek tekintetében megállapítható, hogy garázda magatartást tanúsított a vádlott a Q Italtoltban, erőszakos magatartást tanúsított két sértettel szemben, akik közül A.A. sértett tett magánindítványt a sérelmére elkövetett könnyű testi sértés tekintetében. Ahogy az első fokú bíróság helyesen rámutatott, a vádlott erőszakos, kihívóan közösségellenes magatartása alkalmas volt megbotránkozás és riadalom keltésére az ott tartózkodó személyekben. Ekként a vádlott cselekményeinek minősítése szintén helytálló az 2. tényállásban írt cselekmények kapcsán.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket feltárta. A védő álláspontjával egyetértett a másodfokú bíróság, hogy a kísérlet valóban enyhítő körülmény annak ellenére, hogy befejezett kísérletről van szó, az időmúlásnak viszont túlzott jelentőséget tulajdonítani nem lehet. Nem hagyható figyelmen kívül azonban a súlyosító tényezők nyomatéka, így a vádlott előélete mellett az, hogy újabb eljárás indult ellene, illetve a részbeni (1. tényállás) felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetés.

Összességében úgy ítélte meg az ítélőtábla, hogy annak ellenére, hogy az enyhítő körülmények köre bővült, egyetértett a középértéket el nem érő büntetés kiszabásával, és a joghátrány enyhítésére nem látott lehetőséget, mivel a szankciót szükségesnek és arányosnak találta, amely megfelelően kifejezi a büntetési célokat.

Az ítélet fejrészában és a beszámításról szóló rendelkezésben pontosította az ítélőtábla az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt.

A vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét helyesbítette az ítélőtábla, abba nem tartozik bele C.C. útiköltsége, amelyet a bíróság 13. tételszám alatt jegyzett be a költségjegyzékbe.

Mindezek alapján a Győri Ítélőtábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben írtak szerint részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Győr, 2018. január 18.

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
előadó bíró

.Németh Balázs sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2017. szeptember 12. napján kelt 7.B.42/2016/31. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2018. január 18.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke